

Pedacets, 1996

Ximo Ferri

Casa de la Cultura de Bellreguard (la Safor)
del 13 de setembre a l'11 d'octubre de 2019

© Del text: Francesc Vera Casas

© De les fotografies: Ximo Ferri

Dipòsit legal: V-2587-2019

Maquetació: Regidoria de Cultura Aj. de Bellreguard

Imprés a: Gràfiques Ferri, SL. Bellreguard

Edita: Ajuntament de Bellreguard (la Safor)

Els Pedacets

Ja em disculpareu l'obvietat, però em cal remarcar que un fotògraf no és, no li cal ser-ho almenys, un antropòleg, com tampoc no ha de ser ningú dedicat a la història o a la sociologia. I, això no obstant, l'historiador i el sociòleg i també qui es dedica a altres disciplines com l'antropologia -fins i tot a la filosofia-, solen fer-ne un ús més o menys habitual de la fotografia. O fóra millor dir que se serveixen de les fotografies, perquè aquelles són disciplines que, a causa de la distància física i temporal de les situacions i els fets que sovint estudien, han de centrar-se en bona mida en l'estudi i contrast de documents diversos per poder establir hipòtesis i cercar conclusions raonables. Al fotògraf, en canvi, li cal procedir de manera molt distinta.

Els fotògrafs, tot i adreçar-se sovint a matèries pròpies d'aquelles disciplines, no es distingeixen per la necessitat de documentar-se sobre l'objecte d'estudi, sinó per ser-ne, més aviat, qui el documenten. Els fotògrafs no poden fotografiar fets i situacions allunyades físicament i temporalment del moment i l'indret on se situen, sinó que han de ser, per força, en el lloc i l'instant en què s'esdevé allò que fotografien. I això, que sembla tan obvi, resulta determinant per a la mena de document que hi realitzen. Els fotògrafs, a diferència de com procedeix l'antropòleg o l'historiador, i lluny de la manera de fer del sociòleg o el filòsof, no poden distanciar-se d'allò que passa al seu davant, no poden observar de manera

asèptica i neutra el que veuen a través de l'objectiu. Els fotògrafs viuen de primera mà allò que capten amb l'aparell i és per això que no poden deixar de sentir-se implicats, de ser-ne part i alhora jutge, perquè la seua visió, i en conseqüència, el seu document, la seua fotografia, sempre respondrà a una percepció personal i emotiva, i per tant subjectiva, d'un fet o d'una situació en la qual, d'alguna manera, mentre són observadors, hi participen.

Així passa amb aquestes fotografies de 1996 que **Ximo Ferri** ens proposa sobre un motiu particular de Bellreguard: *els Pedacets*. Aquells personatges que, seguint la tradició, marquen el començament de les festes de Bellreguard del mes de setembre. Si pareu atenció, comprendreu que els Pedacets reuneixen totes les qualitats necessàries per a ser-ne motiu d'estudi d'un antropòleg, fins i tot d'un sociòleg, però qui és sinó el fotògraf qui s'aproxima, qui assumeix el repte i en deixa constància gràfica, qui pren el contacte directe i dut per la intuïció i la necessitat d'omplir un buit, ni que siga el buit que s'hi produeix en ell mateix, enregistra amb la càmera, no sols la particular disfressa que ompli de cap a peus els personatges amb retalls de roba i que, granera en mà, treuen els xiquets de l'escola perquè s'hi incorporen a l'esbarjo i la festa, sinó, i sobretot, l'essència d'una comunitat que s'hi reconeix en les seues tradicions, tot just començant per aquella que s'adreça, precisament, als més xiquets del poble.

Francesc Vera, fotògraf

